

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu odvolania odvolateľ uvádza tri dôvody:

1. Je jednoznačné, že sporná ochranná známka bola používaná výhradne s doplňujúcim slovným prvkom „Bullerjan“. Odvolateľ tvrdí, že došlo k skresleniu dôkazov týkajúcich sa posúdenia rozlišovacej schopnosti doplneného prvkú „Bullerjan“. Všeobecný súd považoval rozlišovaciu spôsobilosť doplneného prvkú (len) za bežnú. Konštatovanie (len) bežnej rozlišovacej spôsobilosti nie je podporené žiadnym existujúcim dôkazom, nakoľko tieto dôkazy neposkytujú žiadnu informáciu o rozsahu, dobe trvania a intenzite používania slovného prvkú „Bullerjan“, ktorý je sám zapísaný ako ochranná známka.
2. Odvolateľ ďalej uplatňuje druhý dôvod odvolania, založený na rozpornosti odôvodnenia Všeobecného súdu, týkajúceho sa jeho konštatovania vysokej rozlišovacej spôsobilosti spornej ochrannej známky. V odôvodnení Všeobecný súd na jednej strane tvrdí, že sporná ochranná známka má „neobvyklý tvar“, ale na druhej strane tvrdí, že iní výrobcovia predávajú pece veľmi podobného tvaru. Ďalší rozpor spočíva v konštatovaniach Všeobecného súdu, podľa ktorých má na jednej strane sporná ochranná známka vysokú rozlišovaciu spôsobilosť bez ohľadu na jej prípadnú funkčnosť, a na druhej strane nie je taká rozlišovacia spôsobilosť spochybnená veľmi podobným tvarom iných pecí z dôvodu, že túto veľkú podobnosť je možné vysvetliť snahou o dosiahnutie určitého technického výsledku. Odôvodnenie Všeobecného súdu je teda rozporné v dvoch ohľadoch, a teda postihnuté nesprávnymi právnymi posúdeniami.
3. Záverom odvolateľ uplatňuje tretí dôvod odvolania, založený na nesprávnych právnych posúdeniach ovplyvňujúcich v niekoľkých ohľadoch výklad a uplatnenie článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva ⁽¹⁾. Po prvé pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti spornej ochrannej známky, ktoré vyžaduje článok 15 ods. 1 písm. a) nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva, Všeobecný súd nerešpektoval judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa posúdenia tejto spôsobilosti u trojrozmerných ochranných známok. Na rozdiel od požiadaviek judikatúry Súdneho dvora Všeobecný súd nevykonával vyžadované porovnanie spornej ochrannej známky s tvarmi pecí, ktoré sú obvyklé v danom odvetví. Okrem toho Všeobecný súd konštatoval, že prípadná funkčná povaha tvaru spornej ochrannej známky nie je relevantná na účely posúdenia jej rozlišovacej schopnosti. Všeobecný súd tak porušil zavedenú zásadu, podľa ktorej je pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti potrebné zohľadniť všetky relevantné faktory daného prípadu. A záverom, Všeobecný súd nerešpektoval judikatúru Súdneho dvora o používaní spôsobom umožňujúcim zaistiť zachovanie práv majiteľa zapísanej ochrannej známky, ktorá predstavuje jeden z prvkov kombinovanej ochrannej známky. Všeobecný súd sa tak domnieval, že pre ochrannú známku, ktorá predstavuje časť kombinovanej ochrannej známky je dostatočné, že je uznávaná aj ako označenie pôvodu. Všeobecný súd teda nesplnil povinnosť uloženú jasným znením článku 15 ods. 1 písm. a) o ochrannej známke Spoločenstva a judikatúrou Súdneho dvora, a síce vždy určiť aj to, či došlo k zmene rozlišovacej spôsobilosti zapísanej ochrannej známky. Toto Všeobecný súd nevykonával.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1 – 42).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vestre Landsret (Dánsko) 14. decembra 2015 –
Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet, konajúci v mene Ismara Huskica**

(Vec C-668/15)

(2016/C 068/31)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vestre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: Jyske Finans A/S

Odporca: Ligebehandlingsnævnet konajúci v mene Ismara Huskica

Prejudiciálne otázky

1. Má sa zákaz priamej diskriminácie na základe etnického pôvodu v článku 2 ods. 2 písm. a) smernice Rady 2000/43/ES ⁽¹⁾ z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod, vykladať v tom zmysle, že bráni takému postupu, k akému dochádza v tejto veci, keď sa s osobami v rovnocennej situácii, ktoré sa narodili mimo škandinávskych krajín, členského štátu, Švajčiarska a Lichtenštajnska zaobchádza menej priaznivo ako s osobami, ktoré sa narodili v škandinávskych krajinách, členskom štáte, Švajčiarsku a Lichtenštajnsku?
2. Predstavuje v prípade zápornej odpovede na prvú otázku taký postup nepriamu diskrimináciu na základe etnického pôvodu v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) smernice Rady 2000/43/ES – pokiaľ nie je objektívne odôvodnený legitímnym cieľom a prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa nie sú primerané a nevyhnutné?
3. Môže byť taký postup v prípade kladnej odpovede na druhú otázku v zásade odôvodnený ako primeraný a nevyhnutný prostriedok na zabezpečenie opatrení zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi upravenej v článku 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES ⁽²⁾ z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 180, s. 22; Mim. vyd. 20/001, s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 309, s. 15.

Žaloba podaná 17. decembra 2015 – Európska komisia/Rada Európskej únie

(Vec C-687/15)

(2016/C 068/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: F. Erlbacher, L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť závery Rady týkajúce sa Svetovej rádiokomunikačnej konferencie 2015 (WRC-15) Medzinárodnej telekomunikačnej únie (ITU) prijaté 26. októbra 2015 Radou na jej 3419-tom zasadnutí v Luxemburgu,
- zaviazat Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Komisia sa touto žalobou domáha zrušenia „záverov Rady týkajúcich sa Svetovej rádiokomunikačnej konferencie 2015 (WRC-15) Medzinárodnej telekomunikačnej únie (ITU)“ prijatých 26. októbra 2015 Radou na jej 3419-tom zasadnutí v Luxemburgu.
2. Táto žaloba je založená na jedinom žalobnom dôvode, podľa ktorého Rada tým, že prijala závery týkajúce sa Svetovej rádiokomunikačnej konferencie 2015 (WRC-15) Medzinárodnej telekomunikačnej únie namiesto toho, aby prijala rozhodnutie, ako to navrhovala Komisia, porušila článok 218 ods. 9 ZFEÚ, ktorý sa vzťahuje na pozície, ktoré sa majú prijať v mene Únie na WRC-15.
3. V tejto súvislosti Komisia uvádza, po prvé, že článok 218 ods. 9 ZFEÚ sa vzťahuje na pozície, ktoré sa majú prijať v mene Únie v situáciách, akou je situácia v tejto veci, keď Európska únia disponuje určitým postavením v dotknutej medzinárodnej organizácii, v tomto prípade postavením člena sektoru, ktorý v súlade s článkom 3 ods. 2 ústavy ITU udeľuje Európskej únii určité práva [účasti] na činnostiach organizácie.